Az Igazság Napja Sepsiszentgyörgyön

Forrás:
Both Ildikó – www.szekelyhon.ro

A szervezők adatai szerint huszonötezer résztvevő volt jelen az Igazság Napján Sepsiszentgyörgyön. Az egybegyűltek a Székely Mikó Kollégium visszaállamosítása ellen tiltakoztak, megmutatva a mindenkori hatalomnak, hogy nem félnek utcára vonulni a jogaikért.

Reggel tíz órától már folyamatosan érkeztek a buszok Sepsiszentgyörgyre, a város minden bejáratánál hosszú, tömött sorokban, énekelve vonultak a tüntetők. A városközpontban már péntek este felszerelték a színpadot és lezárták a forgalmat, az Igazság Napjára érkezők zavartalanul vonulhattak be a Székely Mikó Kolllégium elé. Délben fél 12-kor, miután a város templomaiban véget értek a misék és istentiszteletek, egyszerre szólaltak meg a harangok, és a hívó szóra özönleni kezdett a tömeg az iskola előtti rendezvényre. A tüntetésre Erdélyből és Magyarországról egyaránt érkeztek az emberek, de volt, aki Németországból jött haza azért, hogy kiálljon egykori iskolája mellett. A szervezők tájékoztatása szerint mintegy huszonötezer ember vett részt a rendezvényen, a rendőrség adatai szerint azonban nyolcezer.

Elsőként Kató Béla, az Erdélyi Református Egyházkerület püspökhelyettese és Antal Árpád polgármester köszöntötték az egybegyűlteket, mindketten kiemelve az Igazság Napjának jelentőségét. Kató Béla beszédében rámutatott, igen nagy a baj és ennek jele az is, hogy a négy erdélyi magyar történelmi egyház képviselője és a civilek, valamint a politikum együttes erővel, közösen lépnek fel az ügyben. Antal Árpád polgármester a katalán példát mondta el a tömeg előtt, hiszen amikor a spanyol parlament kijelentette, hogy nem létezik a katalán nemzet, ők kivonultak több tízezren az utcára és megmutatták magukat. „Ma mi vagyunk a katalánok. A mi létünket tagadják, a mi közösségünk tagjait fenyegetik börtönnel, a mi jogainkat akarják jogtalanul elvenni. Ma nekünk kell kiállni és kiáltó szóval kiáltani, hogy létezünk, tagjainkat megvédjük és javainkat nem adjuk” – hangsúlyozta a városvezető.

A polgármester arra is felhívta a figyelmet, hogy az erdélyi magyarság tagjai az elmúlt évtizedekben lojális tagjai akartak lenni a román államnak, de elvárva, hogy jogait tiszteletben tartsák. „Az elmúlt száz évben nem tettünk egyebet, mint szülőföldünkön maradtunk. A határok jöttekmentek a fejünk fölött, de mi itt maradtunk” – mondta Antal Árpád, gondoltatait pedig Kós Károly szavaival zárta, kiemelve, hogy „lojálisak vagyunk inkább, mint rebellisek, építők semmint rombolók, de csak azzal a feltétellel, ha megadatik számunkra mindaz, amit nélkülözhetetlennek tudunk.”

Sepsiszentgyörgy polgármestere kiemelte a Mikó-ügy súlyosságát, melyben egy mondvacsinált, hazug per végén börtönbüntetésre ítéltek két magyar embert és erőszakkal államosítanák vissza az egyházi tulajdont. „Azért vagyunk ma itt, mert az önkényes visszaállamosítás és jogtalan ítéletek ellen tiltakozunk. A mai nap az Igazság Napja, tiltakozunk az igazságtalanság ellen, az a nap, amikor megmutatjuk a magyar közösség erejét” – emelte ki Antal Árpád. A polgármester azt is elmondta, az önkormányzat azért nem veszi át a Mikó épületét, mert az mindig a református egyházé volt. A városvezető dokumentumokkal is bizonyította a tömeg előtt a Mikó-per igazságát: az egyház és az építők között köttetett szerződéssel, tanügyminiszteri engedéllyel, és azzal is, hogy 1948-ban megjelent a hivatalos közlönyben, a Mikót az egyháztól vették el. Antal Árpád tanúkat is hívott, olyanokat, akiket nem idéztek be a bíróságra, de a Mikóban tanultak és bizonyítják, hogy az iskola az egyház tulajdona volt. „Értük és az új generációért gyűlt egybe ennyi ember Sepsiszentgyörgyön, azért, hogy a jövő gyerekei ebben az isklában tanulhassanak. A Mikós szellem ma is tisztességes kemény munkával és a szülőföld szeretetével jelent egyet. Itt nem csak a Mikóról van szó, nemcsak arról van szó, hogy két erdélyi magyart börtönnel fenyegetnek igaztalanul! Itt arról van szó, hogy mondvacsinált ürüggyel bárkit meg lehet hurcolni, bárkinek a tulajdonát el lehet venni, csak azért, mert magyar. Azért vagyunk itt, hogy megmutassuk, van erőnk, össze tudjuk zárni a sorainkat, ha veszély fenyeget, hogy nem engedjük meg senkinek sem, hogy csorbítsa közösségi jogainkat és elszedje javainkat” – jelentette ki a polgármester.

Beszéde végén a polgármester megköszönte Sánta Imrének és társainak az 55 napos tiltakozást, akik élkül nem valósulhatott volna meg az Igazság Napja. „Legyen világos mindenki számára, másfél millió magyart nem lehet börtönbe hurcolni” – zárta beszédét a városvezető.

Pap Géza, az Erdélyi Református Egyházkerület püspöke beszédében az összefogásra hívta fel a figyelmet, hiszen nyilvánvaló, hogy erre van szükség, amikor közönséges lopás történik a hatalom nyomására. A püspök az iskola államosításának körülményeiről beszélt, mely egyik napról a másikra történt, megfellebbezhetetlenül vették el az ingatlant az egyháztól. „Elvették és kész. Ezt jogi nyelven álllamosításnak lehet nevezni, becsületes magyar nyelv ezt viszont közönséges lopásnak hívják” – mondta a püspök. Most pedig – tette hozzá –, mégis az egyháznak kell bizonygatnia igazát, mert a visszaszolgáltatások elakadtak, sőt a folyamat teljesen leállt. Az egyházfő nézőpontja szerint ezzel a Mikó-üggyel betelt a pohár, ez ellen fel kell lépni, mert a bírósági döntésnek üzenetértéke van, azt üzeni, hogy Románia nem jogállam, és a jogsérelemeket nem orvosolja. „Mi tudjuk, hogy mi az igazság, hogy tőlünk vették el. Mi nem a másét kérjük, hanem a sajátunkat. Ítéljenek el minket is, de az igazságért akkor is kiállunk, felemeljük szavunkat és tiltakozunk követelve, hogy tartsák tiszteletben az egyház vagyonát” – üzente a református püspök.

Jakubinyi György, a gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye érseke, az egyházak közötti összefogásról beszélt, mely már 22 éve dolgozik azon, hogy az elkobzott vagyonokat közösen visszaszerezzék. „Közösen harcoltunk az elkobzott egyházi vagyonért, és ezt az utat végigjárva látjuk, hogy kevés hányada valósult meg elvárásainknak, pedig 22 évvel ezelőtt azt gondoltuk, véget ért a diktatúra.” Az érsek hangsúlyozta, az egyház nem meggadagodni akar és elvenni sem akarja azt, ami a másé, jogos tulajdonát követeli, őseik örökségét, megvédve közösségük tagjait, felekezettől függetlenül. „Mi nem akarunk gazdagodni, és jobb megélhetés után sem vágyakozunk. őseink örökségéről van szó, ami bennünket kötelez”.

A katolikus érseket követően Bálint Benczédi Ferenc, a Magyar Unitárius Egyház püspöke szólalt fel, az égbekiáltó igazságtalanságok ellen emelve fel szavát. „Sajnálatos, hogy javainkan 22 évvel a rendszerváltás után még mindig nem jogos tulajdonosai, hanem kéregető koldusai vagyunk. Itt az idő, hogy összefojunk és megálljt kiálltsunk a gonosznak. A felekezetek közötti és nemzetközi összefogásra kérem fel mindannyiukat, a nemzetszeretet jelentse számunkra mindig a közösség iránti felelősségvállalást” – hangsúlyozta az unitárius püspök. Beszéde végén kiemelte, ma Romániában az állam és egyház viszonya rendezetlen, rendezettségéről pedig akkor lehet beszélni, amikor az igények maradéktalanul teljesülnek: az ingatlanok visszaszolgáltatása, felekezeti oktatás támogatása és biztosítása.

Csűry István, a Királyhágómelléki Református Egyházkerület püspöke az egyházkerület hívő népének üzenetét tolmácsolta, kiemelve, hogy „mielőtt megvádolnának azzal, hogy a mai tüntetést nyomást gyakorol az igazságszolgáltatásra, jelentsük ki, hogy Bukarestből irányított bólogató igazságszolgáltatók gyakoroltak nyomást a magyar közösségre, egyházra”. A püspök beszédében a magyar ingatlanok helyzetéről szólt, melyeket jogtalanul elállamosítottak: „Székely elődeink lidérces álmaikban sem gondolták volna, hogy idegeneknek építenek iskolát” – mondta a püspök. A visszaszolgáltatás mértéke Románia szégyenfoltja – hangsúlyozta, hozzátéve, hogy Nyugat-Európa nem vehet részt a sorsrontás ügyében, és nem nézheti tétlenül Magyarország sem, hogy kezet emelnek a magyar tulajdonra.

Az Evangélikus-Lutheránus Egyház részéről Fehér Attila szólalt fel, családhoz hasonlítva az egybegyűlteket, akik egy közös, szent célért jöttek össze, jelezni a külvilág felé az egymáshoz tartozást. A családokat a tragédia, sértés is összehozza – mondta a lelkész, a szolidaritás pedig kihat az egész közösségre, nem csak az egyénre. „Nem a félelemnek, hanem az erőnek, igazságnak, és szeretnek gyermekei vagyunk. Ezért nem nézhetjük tétlenül, hogy elrabolják a jövő generáció közösségének biztonságát” – emelte ki a lelkész.

Tőkés László, az Erdélyi Magyar Nemzeti Tanács elnöke, EP-képviselő a Mikó-ügy mellett más igazságtalanságokra is felhívta a figyelmet, hiszen ma kezdődik Kassán is egy alkotmánymenet, a szlovák állampolgárságuktól megfosztott magyarokért. A képviselő elődeit is felsorolta, akik a Székely Mikó Kollégiumban tanultak, hozzátéve, hogy ezért érezte kötelezőnek a jelenlétet a tüntetésen, hiszen itt tanult és nevelkedett az édesapja és a nagyapja is.

Tőkés a román miniszterelnököt emlegette beszédében, aki – akárcsak a katalánok esetében – kijelentette, hogy Székelyföld nem létezik. „Isten nem ver bottal, tartja a közmondás, de ezt félretéve is, jelenlétünk, puszta jelenlétünk cáfolata annak, hogy igenis Székelyföld létezik és élni fog, és él az Isten és él az igazság, mert lennie kell Székelyföldön, lennie kell Romániában, lennie kell a Kárpát-medencében, lennie kell Európában az igazságnak. Mert Isten maga az igazság, ezért teszünk bizonyságot a mai napont Istenről és az igazságról”– jelentette ki Tőkés László. A magyar közösség nem fél, nem félt a rendszerváltáskor sem, és nem fél most sem, és ezt a hatalomnak is látnia kell: „Romániának teljesítenie kell az európai csatlakozáskor vállalt kötelezettségeit, és vissza kell szolgáltatnia az egyházak elkobzott vagyonát” – hangsúlyozta a demostráción az európai parlamenti képviselő.

Kelemen Hunor, az RMDSZ elnöke konkrét felkiáltással állt fel az emelvényre: El a kezekkel az egyáhzi vagyontól! Ne vegyétek el azt, ami a mienk! – fogalmazta meg a tüntetés célját. Nem lehet igazságtalanságot tenni egy egész nemzeti közösséggel – mondta az elnök, hozzátéve, hogy a azért gyűltek össze a tüntetők Sepsiszentgyörgyön, és azért támogatják őket még százezrek és milliók a nagyvilágban, mert az erdélyi magyar közösség múltja és jövője forog kockán.

„Az igazi tét sokkal nagyobb, mint a Mikó. A marosvásárhelyi polgármester vérszemet kapva máris szemet vetett a vásárhelyi magyar iskolák épületére. Lehet, hogy még nem jutott el mindenkihez az aggasztó hír, de a nagyváradi polgármester már hangosan arról álmodik, hogy visszalopja a katolikusok tulajdonát, a pénzügyi palotát. Tele van az ország őrült álmodozókkal, és azért vagyunk itt, hogy az ő álmuk ne valósuljon meg. Azért jöttünk ide, hogy közösen mondjuk: le a kezekkel az egyházi és közösségi vagyonról” – hangsúlyozta az RMDSZ elnöke.

Az elnök beszédét követően az Igazság Napja kiáltvány elfogadásával ért volna véget a rendezvény, a tömeg azonban hosszú perceken át skandálta Sánta Imre lelkész nevét, aki végül felszólalt a tüntetők előtt. Azokhoz szólt, akik 55 napon át vele együtt a hátukkal védték az iskolát, tartották a hátukat és kiálltak az igazságtalanság ellen, ma pedig ismét eljöttek és bizonyságot tettek. „őket illesse a taps, és mindazokat, akik nem hagyják magukat megfélemlíteni. Nap mint nap úgy köszöntem el az iskola előtt, hogy találkozunk holnap is. Ma is azt mondom találkozunk, ha kell, ha szükség lesz rá” – mondta a lelkész.

Az Igazság Napja a kiálltvány elfogadásával és a magyar, illetve székely himnuszok eléneklésével ért véget.